

Dos mesos i un dia al Nepal (XLI)

text TONYO FIBLA

29-11-2008 Dissabte. Ghorepani (2860) – Poon Hill (3193) – Hile (1430)

A les cinc del matí ve Rajan a despertar-nos per a pujar a Poon Hill a veure la sortida del sol. Ni que fora la processó del sant Crist de la Mar. Un munt de gent amb la seua llumeta, pila, en compte de ciri, muntanya cap amunt.

L'eixida del sol ha estat preciosa però no m'ha impressionat tant com la que vaig veure l'any 96. L'altra vegada encara no havíem vist ni una muntanya. Eren les primeres que veiem i l'impacte visual va ser molt fort. Aquesta vegada, per sort, hem tingut molts bons dies i hem vist quasi bé tots els pics visibles en ruta.

Les emocions d'aquest viatge han estat unes altres: el Torung La i moltes més.

Per altra banda la posta d'ahir va tenyir més de roig les muntanyes que la sortida d'avui. Haguera sigut millor pujar ahir que no aquest matí.

Després d'esmorzar hem sortit tots al carrer a fer-nos la foto de comiat: Dani i Rajan se'n van per un altre camí. Faran un dia de més. La canadenc va aplegar ahir i, encara que un poc tocada, segueix amb nosaltres.

Només sortir del poble comencem la baixada, interminable baixada, que en un principi va per senda i no es precipita massa però després, la senda es converteix en escalinata i..., allà va! Una baixada quasi vertical que carrega els genolls de mala manera. En realitat avui baixem 1750 metres, més que la baixada del pas. Em fan més mal els genolls avui que l'altre dia. El camí està en molt bon estat, però al ser tot escales no pots fer el truc de baixar amb les cames lleugerament flexionades per no carregar les articulacions.

El barranc és preciós: un immens bosc de rododendres. No paràriem de fer fotos però ja sabem que aquestes fotos de dins del boc no responen a l'expectativa que tens. De totes maneres en fen un grapat.

Tal i com es va acabant el bosc, entrem als conreus en terrasses, en un principi de mill. Més avall torbem el panís i l'arròs.

Avui podríem aplegar perfectament a Pokhara però farem un dia més quedant-nos a Hile.

A l'hora de buscar hostel hi ha un conflicte entre els dos guies. Shiva vol quedar-se a un lloc i Shushil al poble suegüent, i, com nosaltres confiïm més en el guia de la canadenc que en el nostre, seguim a Shushil. Shiva s'ha empenyat però ja li passarà. Que li hem de fer?

Els llits i l'habitació són els més nets de tot el trek, no és que els altres llocs estigueren bruts, però és que aquests estan molt nets. Ells llençols semblen planxats. El *dalbad* també està molt bo.

Després de dinar, per fer temps, ens hem gitat una estona i sentint música m'he quedat torrat. Jatta porta un constipat de mil dimonis, no para de tossir. Ahir es va fer la valenta i avui ho paga.

Després de rentar la roba, no tota perquè està núvol i no s'eixugarà, hem anat a pegar un volt. Hem vist com tota una família, xiquets inclosos, estaven llaurant els camps amb dos bous. Uns xiquets tiraven pedres als animals i se'n tiraven

entre ells. A tot lo món els xiquets són iguals. Uns altres intentaven tirar fletxes amb un arc que no mai en podrà tirar ja que la corda està molt molla.

Reculem passejant el camí d'aquest matí i en entrar a l'altre poble (si hi ha vuit cases, el centre el formen tres) veig a un nepalí que m'està mirant fixament. L'observo i veig que és Gopar, el guia dels americans del trek que vaig fer amb Bijay a Langtang.

Hem tingut una gran alegria, sembla molt bon xicot. Hem demanat un té i hem estat parlant una estona. Ara ell va amb un grup de 15 persones al camp base de l'Annapurna. Nosaltres ja hem acabat, demà cap a Pokhara.

Mentre esperem el sopar, mirem un estona la tele nepalí i veiem el moviment de la casa: un entra, seu davant d'una taula, li posen el menjar davant, sopa i marxa sense dir ni bèstia que fas. Al poc temps n'entra un altre i fa el mateix. Després uns altres. No entenem res. Aquest hostel farà també de restaurant local i com el menú és únic no cal preguntar ni dir res? No ho sabem, però ací a Nepal, ja ho hem dit altres vegades, no entendre les coses és el més normal del món.

Açò ja està dat i beneït. Per sort tot ha anat molt bé.

Número 752 - 1 octubre 2010 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XVI

la veu

de Benicarló

Parlar per no callar

Retrat en fosc

Cal una reflexió al voltant

de qui ens governa

Treballada victòria del Benicarló davant el San Pedro

Parlar per no callar. Retrat en fosc

Cal una reflexió al voltant de qui ens governa

text REDACCIÓ

La setmana que ara ens abandona ens ha deixat amb la boca oberta a causa de les asseveracions dels nostres màxims dirigents. La roda de premsa que oferien al uníson Marcelino Domingo i Antonio Cuenca, deixava en els micròfons una sèrie de perles periodístiques que des de La Veu no volem que es perden. Afirmacions sorprenents i acusacions passades de moda que més aviat recorden a polítics d'altres èpoques i a pensaments que poc tenen a veure amb la mentalitat d'avui dia. Per a emmarcar és també l'acusació a equips de govern anteriors, del mateix signe polític que governa ara l'ajuntament, per no haver fet els deures amb les carreteres. No és la primera vegada i, suposem, no serà tampoc l'última que Domingo llança dards en aquest sentit i contra aquesta diana. Però la pitjor part i la qual més ha evidenciat el tipus de governants

que tenim és les acusacions gratuïtes abocades contra la regidor socialista Xaro Miralles, a la qual li han dit de tot. El relat dels fets esdevinguts aquell divendres de la setmana passada i durant, ni més ni menys que hora i quart (això exactament va durar la roda de premsa) és el que segueix a continuació. Jutgen vostès mateixos.

CONTRA XARO MIRALLES, EL VERÍ

Els polítics comencen a calfar la precampanya a Benicarló. Els atacs es van centrar en la socialista Xaro Miralles, que sona com alcaldable, per part de l'equip de govern. L'alcalde del municipi, Marcelino Domingo i el primer tinent d'alcalde, Antonio Cuenca, es van esplaïar en les seues crítiques mentre rebatien les últimes acusacions de la socialista referent a la falta de recursos socials i sanitaris en el municipi. I per a demostrar que la seua gestió en aquesta matèria és vàlida, **el primer tinent d'alcalde,**

Cuenca, va aconsellar a la socialista que "s'ho faça mirar en la Unitat nova de Salut Mental que s'ha de ficar, que es faça una anàlisi, perquè dir aqueixes barbaritats indica que alguna cosa no li funciona". No es va quedar arrere en les crítiques **l'alcalde del municipi, Marcelino Domingo, que va atacar a Miralles per no ser benicarlanda. "Potser el que ha de fer és donar-se una volta per Benicarló perquè com és del poble del costat, potser no sap el que tenim ací"**, va assegurar, després de fer un repàs exhaustiu sobre els recursos socials i sanitaris que existeixen en el municipi, i sobre aquells en els que s'està treballant. Per a Cuenca, el cas de Miralles és "d'incontinència verbal" per assegurar que "ací no tenim ni centre de dia, ni unitat de respir, ací no tenim de res". L'edil sosté que els socialistes benicarlandos ja han entrat en precampanya i "ixen a la palestra llançant diatribes".

La regidora insultada, Xaro Miralles, ens ha fet arribar esta,

CARTA OBERTA A L'ALCALDE DE BENICARLÓ EN MARCELINO DOMINGO

Senyor Alcalde:
Després de veure per la televisió comarcal la roda de premsa que van oferir el divendres passat al Saló de Plens de l'Ajuntament i en la que es van fer manifestacions desafortunades i ofensives contra mi, em veig en l'obligació de fer-li unes puntualitzacions. No crec que siga la casualitat la que va fer que vostès em dedicaren bona part de la seua intervenció, més be crec que va ser la reacció a la notícia que apareixia el dia abans al diari Mediterraneo i vull pensar doncs, que com diu el seu company, la

Comença la millor lliga individual de frontó a mà del Baix Maestrat

text VICENT FERRER

La Lliga Individual de Frontó a Mà 2010 està en marxa. Tot i baixes sensibles com les dels germans Agut o Jordi, encara podríem dir d'aquesta lliga de frontó a mà, la millor i única de la comarca, que... això ja va!

Però l'oferta pilotària del poble no acaba ací. No us ho penseu! Els joves federats d'Arrea-li Bona disputen per primera vegada competicions autonòmiques com el Trofeu de Galotxa Interpobles Edicom i el Torneig Individual Juvenil de Frontó a Mà. Una competició, aquesta darrera, on Jon Forés, una de les perletes de la nostra pedrera, va derrotar diumenge passat al jugador de Xilxes, Sergio, per 45-25 en una partida "pesada i dura" en paraules del propi jugador benicarlando.

Pel que fa a la lliga local, la partida inaugural enfrontà a Èric i Franjo i acabà amb el resultat de 31-24, un marcador molt més ajustat que en un principi es podia esperar.

La segona partida enfrontà a dos gallets del Coromines: l'un, Manyà, l'amo del corral; l'altre, Peña, ara mateix el número 1 del club. Tots dos dins el grup B, el Grup de la Mort, on de segur hi haurà bufetades per aconseguir la classificació. Tot i que el joc va estar molt

igualat, Peña no tingué massa problemes per posar-se 10-2. Un tantejador que a les postres resultaria insalvable per a Manyà, que tot i igualar el joc a partir d'eixe moment, acabà derrotat per 31-22.

La tercera partida era un duel d'alt voltatge: Mañes vs Xarli. No debades s'enfrontaven dos guanyadors de la "Faixa", el torneig emblemàtic de la pilota cadufera. Però Xarli no respongué a les expectatives i fallà més del que hagués desitjat. Al final Mañes guanyà per un contundent 31-11 que el col·loca líder del grup A.

La quarta partida, Jon vs Karce, fou la més desigualada de totes (31-4). Nova pallissa de Jon a un rival que haurà d'espavilar si vol aconseguir la classificació en un grup B ple grans jugadors. Jon es posa així líder del Grup de la Mort.

La jornada la tancà una partida, sense cap mena de dubte, especial. S'enfrontaven ni més ni menys que dos noms gairebé mítics dins l'imaginari pilotari local: Garrido vs Xatet. Ja poden estar pagats eixos del Camp del Túria d'haver parit José Garrido, veterà de Bétera, capaç d'aconseguir la victòria als seus 70 anys i escaig davant un dels herois de la parròquia cadufera, Xatet, per un disputadíssim 31-23. Un Xatet, d'altra banda, que ha progressat d'allò més en els últims temps.

Treballada victòria del Benicarló davant el San Pedro

text i foto VICENT FERRER

2 BENICARLÓ: Jordi, Javi López, Marcos, Jordi Adell, Víctor Esbrí, Anta (Guillermo, min. 89), Avichuela, Vázquez (Barba, min. 85), Ismail (Hugo, min. 90), Pitu i Raúl Martínez (Obi, min. 92).

1 SAN PEDRO B: Ilie, Paquito, Ilde, Miguel, Carlos, Agustín (Axel, min. 70), Pablo, Javi (Chiva, min. 58), Jorge, Fran (Flores, min. 70) i Chimo.

ÀRBITRE: Torrejón Rojo, delegació Castelló. Ensenyà tarja groga al local Ismail; als visitants Miguel i Flores; expulsà per doble amonestació al visitant Carlos (min. 81).

GOLS: 1-0 min. 53, Raúl Martínez. 2-0 min. 71, anta. 2-1 min. 76, Pablo.

INCIDÈNCIES: Uns 300 espectadors en el Municipal Angel Alonso.

El Benicarló va haver de treballar a fons per aconseguir sumar els tres punts, atès que el San Pedro B va ser un digne rival que en tot moment els planta batalla.

Al llarg de la primera part van ser els del Baix Maestrat els qui van dur el pes del partit, però els va faltar profunditat en les seues accions, i quan el baló va arribar a l'àrea els va faltar resolució, a més de trobar-se amb un porter que per alt anava molt bé. Per la seua banda el San Pedro va arribar diverses vegades a la contra, però amb pocs efectius, pel que defensa cadufera va resoldre aquestes jugades amb facilitat.

En la represa el Benicarló va arribar amb major perill a l'àrea visitant i en una internada d'Ismail per la dreta, amb centre a l'àrea de pena, va arribar el gol de Raúl Martínez, que va servir per a animar el partit. Aquest haguera pogut canviar de signe si als 57 Paquito haguera tingut més fortuna i el seu cop de cap no s'hagués estavellat en el pal. A continuació era Ilie qui realitzava l'aturada del partit al traure a corner una rematada de volea d'Ismail. El segon gol local va arribar quan menys no s'esperava, Anta va controlar un baló i des de 25 metres va marcar malgrat l'estirada de Ilie. Va semblar que el partit estava sentenciat, però el San Pedro B va escurçar diferències en un lliure directe que va llançar Pablo, va tocar en la barrera, i enganyà Jordi. I mancant sis minuts per al final Pitu va fallar un penal, falta que li va costar la segona groga a Carlos, al llançar-se molt bé Ilie i rebutjar el baló.

“Els polítics comencen a calfar la precampanya a Benicarló”

ve de la pàgina anterior

campanya electoral ja ha començat i ara toca menysprear-me i humiliar-me públicament. Vosté com Alcalde de TOTS els benicarlondos, no pot parlar “d'eixe poble del costat” de la forma pejorativa que parla i menys encara pot mofar-se de mi per haver nascut on he nascut, cosa de la qual em sento ben orgullosa i no renego en absolut, perquè com diu Raimon, qui perd els orígens perd la identitat, i jo no vull perdre ni una cosa ni l'altra.

Perquè ofenent-me a mi, ofèn a centenars de persones com jo que un dia ens vam casar amb un benicarlondos i vam venir a viure a aquesta ciutat, jo concretament fa quasi 30 anys; que tenim fills benicarlondos, que estem completament integrades a Benicarló participant activament en la vida social, econòmica i cultural d'aquesta ciutat, fins el punt, en el meu cas, de representar a una part de la societat benicarlonda a l'Ajuntament com a Regidora.

Benicarló m'ho ha donat tot i en aquesta ciutat han succeït la

majoria de coses que han marcat la meua vida. A més a més treballo a l'IES Ramón Cid de la nostra ciutat, ensenyant Matemàtiques a joves benicarlondos, joves que em demostren diàriament que no els importa si he nascut a “eixe poble del costat” que vosté diu. Considero que l'Alcalde de Benicarló no pot menysprear, com vosté fa, al seus ciutadans pel lloc on han nascut perquè som de Benicarló tots aquells que vivim i treballem a Benicarló, que paguem els impostos i que col·laborem en

CARTA ABIERTA Y DE RESPUESTA A LA CONCEJAL DEL PSOE EN EL AYUNTAMIENTO DE BENICARLO DÑA. XARO MIRALLES.

Sra. Miralles:

No se quien le habrá aconsejado o dictado la carta que usted remite a los medios de comunicación adjetivando al Alcalde de Benicarló de “xenófobo” y racista. Lamentables acusaciones y sobre todo viniendo de un cargo público democráticamente elegido, pero a esas acusaciones ya estamos acostumbrados, ya que siempre provienen del partido al que usted pertenece y representa.

Se queja usted de que en rueda de prensa le dedicáramos buena parte de nuestra intervención. ¿Qué quería usted señora Miralles?, ¿sabe usted el motivo?. Parece ser que no, como siempre intentando desviar la atención y no explicar el verdadero motivo de nuestras afirmaciones contra su persona en rueda de prensa.

¿No hizo usted afirmaciones en contra de este equipo de gobierno, afirmando en las mismas, que no se hacía nada para atender a los servicios sociales? Simplemente en esa rueda de prensa le enumeráramos, uno por uno, todos los servicios nuevos que en esta legislatura se habían puesto a disposición de los ciudadanos, haciendo mención a los ya existentes, desmintiendo afirmaciones gratuitas que usted realizó en rueda de prensa.

¿Sabe usted que me dieron a entender sus afirmaciones? Que usted no vive en Benicarló, que usted no vive la realidad de Benicarló y que usted no pasea por las calles de Benicarló, y si así es, lo que no puede hacer un cargo público, es desmerecer el trabajo realizado y mentir gratuitamente a sus ciudadanos, como usted hizo en rueda de prensa. Esto es verdaderamente lo que a una persona no le sitúa a la altura del cargo que representa y esto precisamente es lo que hizo usted.

No voy a entrar a valorar temas familiares, creo que no vale la pena y simplemente decirle que persona que no tiene más argumentos que hacer referencia a los mismos, ella mismo se desacredita.

Marcelino Domingo Pruñonosa
Alcalde de Benicarló

I CONTRA ELL MATEIX, LA CONTRARÈPLICA

A última hora ens ha arribat a La Veu la contestació a la carta anterior per part de l'alcalde i, per aquesta raó, hem considerat que calia treure-la en el context que li tocava.

“Li podria enumerar la llista de grans alcaldes que ha tingut Benicarló i que no han nascut a Benicarló”

ve de la pàgina anterior

tot el que podem per fer el poble millor. Mai li retrauria jo que vosté tinga a les seues files a l'Ajuntament a un madrileny, a un andalús i a una basca. Aquesta és la diferència entre vosté i jo, que la xenofòbia i el racisme que vosté demostra en les seues paraules i formes cada vegada que parla de mi, no entren en la meua filosofia ni en la meua forma de ser. Li podria enumerar la llista de grans alcaldes que ha tingut Benicarló i que no han nascut a Benicarló entre ells el seu avi D. Federico Domingo Sanjuan, que va nàixer a Tarragona. Mai classificaria els ciutadans de Benicarló com ciutadans de primera o de segona segons el seu origen i condició. Per tot això Senyor Alcalde considero que vosté no està a la altura del càrrec que ocupa, ni personal ni políticament i que la nostra ciutat es mereix a algú millor que la represente siga benicarlendo de naixement o d'adopció, haja o no haja nascut a Benicarló.

A La Veu pensem que sobren les paraules i, per això, hem considerat que calia incloure-la, com a resposta, a dins del tema de la setmana.

CONTRA ELS DE CASA, GARROTADES

Però no només Miralles va ser atacada per Domingo. La seua inspiració li va portar aquell dia a lamentar “la mala gestió” dels equips de govern anteriors al seu (tot i ser del mateix signe polític) a l'hora de reclamar l'execució de les carreteres Benicarló-Peníscola i Benicarló-Càlig. L'alcalde es lamentava de la situació, encara sense executar, d'ambdós projectes, malgrat que reconeixia que es tracta “de reivindicacions històriques” del municipi. L'actual alcalde de la

ciutat, que ha condicionat la seua reelecció a la licitació d'aquestes dues obres, recordava l'esforç “important que s'ha fet durant aquesta legislatura” per aconseguir l'execució d'aquests projectes. Així, assenyala que “hem aconseguit els terrenys que faltaven i s'han ampliat projectes”, com és el cas del vial cap a Peníscola, del que s'ha aconseguit la inclusió d'un pont sobre el Barranquet i la signatura d'un conveni amb els propietaris que encara no havien cedit els terrenys per a la seua execució.

Pel que fa a la carretera de Càlig, Domingo recordava que durant aquesta legislatura s'han aconseguit els terrenys particulars necessaris per a l'execució del vial, ja que contempla una ampliació de la

calçada. Malgrat això, lamentava, “hem tingut la mala sort que ens toque la pitjor època econòmica”. El primer edil atribuïa la no execució de les carreteres a la possible “mala gestió d'ajuntaments anteriors que, en èpoques de bonança econòmica, no han reclamat prou”, independentment del color polític que tingueren. La possible execució amb la fórmula mixta plantejada per l'administració autonòmica serà una possible solució en aquests moments. “Em dóna igual qui la faça, però que la facen”, va dir el primer edil. En qualsevol cas, Domingo es va mostrar confiat que “dins d'enguany les puguem traure a licitació”, malgrat que la visita que el conseller Flores va realitzar al municipi, no va incloure l'anunci de l'execució com s'esperava.

AL LORO

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Ho va dir el flamant president de Solidaritat Catalana: “Al loro que no estamos tan mal”. Aquestes profundes reflexions de Joan Laporta -prohom de la pàtria, excunyat de l'ultra Echevarría- es poden aplicar sense cap marge d'error a la situació que viu el nostre CD Benicarló.

Sí, estem al pou infecte de la primera regional, sense liniers, competint amb potències com el Canet, el Xert, el Càlig o el Vinaròs, amb una plantilla curta, amb una afició desmotivada, amb la competència del goltelevisión, sense un quinzet i rifant unes espatletes que no són bones ni per a fer caldo. Però, compte, que després del que vaig veure diumenge passat, puc afirmar que això, que no estamos tan mal, hombre.

Vam debutar a casa contra el San Pedro B (no contra el Benicense que vaig dir la setmana passada per desídia) vam demostrar que tenim equip. Equip per a què, es preguntarà segurament algun lector. Hem de ser humils: equip per quedar davant de tots els que he esmentat i fer un campionat digne, digníssim. Quanta falsa modèstia, veritat? Doncs sí, hem d'anar així. No convé vendre la pell de l'ós abans de caçar-lo. Això només ho poden fer aquells que els posen al davant plantígrads borratxos per poder-los abatre amb les seues reials escopetes. Nosaltres no, hem d'anar a poc a poc, molt a poc a poc.

Que als grauers els n'haguérem pogut marcar vuit o deu? Bé, sí, però no li'ls vam marcar. Que hem guanyat tots els partits que hem jugat? Sí, però encara en queden molts. Que despús-demà tornarem a guanyar contra l'Orpesa? És cert, però no tot seran rivals de tan poca entitat.

Ja no puc més. La veritat és que vaig sortir del Municipal Pichi Alonso eufòric. Vam fer un futbol bonic, en ocasions dibuixat amb escaire i vam dominar toot el partit.

La primera part però va acabar amb un injust empat a zero. Les ocasions que vam tindre no les vam saber aprofitar, per mala sort, per mala folla, per ineptitud manifesta. Una altra cosa va ser la represa. Vam sortir a mossegar. Allò va ser un atac i gol permanent. Tenim un davanter centre de nom Ismail que en va fallar ell tot solet cinc o sis, una

d'especialment sagnat quan estant a menys de vint centímetres de la ratlla de gol, sense oposició va ser capaç de llençar l'esfèrica fora de banda. Meritori, certament.

El primer gol va arribar d'una preciosa i precisa jugada que va acabar definint (es diu així ara?) Raül Martínez tot recreant-se en la sort, xutant des de la frontal de l'àrea i fent inútil l'estètica estirada del porter visitants (o ja estava enterra?). El segon el va marcar Adrián Anta. També preciós. Des de fora de l'àrea, col·locada a l'escaire, de primera divisió. Encara vam tenir temps que el porter es lluïra aturant-nos un penal, de marcar els foraster un gol que no es mereixien i de dir-li quatre bestieses al pobre àrbitre.

Ara tornem a jugar a casa. Fa bona hora, el preu és barat i l'espectacle està garantit.

ATENCIÓ. MOLT IMPORTANT. Es busca patrocinador per poder portar un conegut periodista local a una de les rodes de premsa de Jose Mourinho. El reporter es compromet a fer les preguntes vestit amb roba amb imatges dels espòn-sors. Interessats, dirigiu-vos a l'adreça electrònica de La Veu de Benicarló.
PS. El periodista és un home seriós i no cap dels mamarratxos que signe aquesta pàgina. Que quede clar.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Aquesta setmana no puc dir el mateix de la setmana passada perquè me n'he xalat d'allò més llegint els textos d'Heras i Lluch. Però això no vol dir que retire les meues paraules de la setmana anterior. Les considero absolutament vigents, perquè com tothom hauria de saber, una flor no fa maig i aquest contingut hauria de ser el mínim setmanal. És a dir, jo li proposo, senyora "dir. hon." que a partir d'ara, cada setmana escriuen un mínim de dos col·laboradors a la setmana. No cal dir que ni aquesta pàgina, ni la dels del futbol, ni els tafaners haurien de contar. De gent bona en tenen a grapat, només és qüestió d'organitzar-se i saber manar les feines. Ja sé que no és tan fàcil, i que la gent que escriu ho fa d'una manera altruista, sense esperar res ni obligacions. Però s'hauria d'imposar una mica de disciplina i organització perquè així la cosa aniria millor i els lectors estariem més contents i satisfets. A vore la setmana que ve, que és aquesta, quants col·laboradors de pes han fet la seua feina. Mentrestant jo aniré escrivint per tal d'arribar a la fi de la pàgina.

Aquesta setmana continuem parlant del mateix. Si, senyora Garcia, es veu que això de la merda dóna per a molt, és molt substanciós i molt dens. Ara es veu que un grup municipal demana -molt discretament- la dimissió del regidor responsable. Obviament no és el culpable del trencament de la conducció submarina, sinó d'haver-s'ho callat uns quants dies

amb el perill que ha suposat per als usuaris de la Mar Xica entre els quals em trobo. Com que encara soc viu, no puc deixar de pensar que aquelles coses que vaig veure surar per l'aigua un dia de finals d'agost no eren plantes marines, sinó associacions de coliformes formant allò que vulgarment coneixem com xumela. Am tot, es veu que això no és res si ho comparem amb el que hi ha ara mateix. No he tingut

l'ocasió de tornar al lloc dels fets, però tenint en compte els resultats de les darreres anàlisi, allò deu ser un autèntic festival. M'hauria d'imaginar aquella tuberia llançant quantitats immenses d'aquells fluïts i sòlids que el nostre cos deixa anar periòdicament. Vinga i vinga. Imaginem-nos el que

cadascun dels habitants del nostre poble és capaç de deixar anar cada dia del seu cos. Això ens podria donar una idea del que deu ser els fons marí allà on desemboca l'emissari. La veritat és que fa una mica de fàstic pensar-ho.

Deixo les femtes de costat y ara vull fer esment d'una cosa que he llegit i m'ha sorprès una mica. Anem a vore. Si el nostre ajuntament li paga a una emissora comarcal de televisió catorze mil euros per tal de fer-se autobombo, em pregunto quant li deu costar al poble del costat que sempre i a tota hora estan alcalde i regidors fent rodes de premsa. Allò si que deu ser escandalós. Però encara em preocupa més que un ajuntament haja de pagar per sortir a un mitjà de comunicació. Potser hauria de pagar el mitjà en qüestió per tindre aquesta informació que li omple gran part de la seua ...programació? Podem dir que una successió desordenada d'actes gravats és una programació? És seriós repetir i repetir una vegada i una altra reportatges i actes sense cap tipus de comentari? És molt complicat fer un informatiu diari o una programació regular? Ens haurem de passar a la tele d'Ulldecona.

No vull comentar els textos de Joan Heras i de Carles Lluch perquè potser no arribaria al seu nivell i l'únic que podria passar és quedar en ridícul. Només vull recomanar-los a aquells que no els han llegit.

Potser no hauria d'acabar perquè encara no he arribat al final de la plana, però ho faré ara i així algú em posarà una notícia curiosa com la que omplia aquesta pàgina la setmana passada.

JA TENIM CARTELL DE FALLES DEL 2011

text i foto NATÀLIA SANZ

"La nostra ànima", de Fernando Foix Fabregat, serà el cartell que anunciarà les Falles de Benicarló de 2011.

El veredict del jurat es va donar a conèixer en l'acte públic que es va celebrar a l'Auditori Municipal de Benicarló, davant la gran família fallera que, ansiosa, esperava conèixer la imatge que representarà la festa enguany. Per la seua banda Sebastián Casanova s'alçava amb l'accessit. En el mateix acte es va fer lliurament a les Corts d'Honor de les Falleres Majors de Benicarló de la banda acreditativa del seu càrrec. Les màximes representants, Jéssica Chaveli i Laura Ancosta, Fallera Major i Fallera Major Infantil, les rebien de mans de les seues predecessores en el càrrec. A més, es va fer lliurament de bandes i faixins als nous representants de Junta Local Fallera que s'han incorporat aquest exercici.

SANCIONARÀ A UNA EMPRESA CONSTRUCTORA PER L'ENDARRERIMENT EN L'EXECUCIÓ D'UNA OBRA

text i foto NATÀLIA SANZ

Benicarló estudia sancionar a una empresa constructora per l'endarreriment en l'execució de les obres de construcció d'una sala polivalent al Pavelló Poliesportiu municipal.

Els treballs estaven programats perquè es desenvoluparen durant la temporada estival, quan l'ús que es fa de l'edifici és pràcticament nul. "Vam estar darrere d'ells tot l'estiu perquè signaren, finalment ho aconseguim i començaren a comptar els terminis per a l'empresa", explicava l'edil d'esports, Joaquín Pérez Ollo. Així les coses, l'edil d'esports ha advertit a l'empresa encarregada de les obres que en el cas de no acabar els treballs en els terminis exigits haurà d'abonar la sanció econòmica corresponent. Els treballs se centren en la creació d'una sala polivalent annexa al pavelló que permeta nous espais per acollir les activitats de la campanya esportiva d'hivern. Per a establir la comunicació entre els dos espais, serà necessari enderrocar una paret de l'edifici actual.

"Se'ns ha trencat la pretemporada i ara que llençaran la paret ens trencaran part de la temporada, ja que hauran començat totes les competicions", va indicar l'edil, qui va apuntar que "diuen que tot el món vol treballar però hi ha alguns que van bastant relaxats".

L'endarreriment en l'execució dels treballs obligarà a l'àrea d'esports a reubicar alguns dels cursos de la Campanya Esportiva d'Hivern que ja s'ha presentat. Així, Pérez va anunciar que es reubicaràn algunes activitats en algun centre educatiu com l'IES Joan Coromines, o utilitzar algunes sales com la d'esquaix o la sala de premsa del pavelló per a portar a terme algunes activitats esportives. Les obres tenien un termini d'execució de 78 dies i un pressupost de 271.000 euros. En qualsevol cas, les matriculacions per a la campanya esportiva d'hivern comencen el 4 d'octubre i enguany estan centrades en les activitats físiques, que s'impartiran en el Pavelló Poliesportiu Municipal i la Piscina, en la Campanya d'Esport Escolar i en els diferents esdeveniments esportius que s'organitzen al llarg de l'hivern.

EL PP REBUTJA LES CRÍTQUES A LA SEUA GESTIÓ

text NATÀLIA SANZ

Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, ha lamentat les acusacions que aquests dies estan abocant contra ells els representants del grup municipal socialista.

Domingo ha demanat als socialistes que rectifiquen en les seues acusacions i que reconeguen que en la ciutat s'estan desenvolupant projectes per part de la Generalitat Valenciana, que està invertint en el municipi a través del Pla Confiança. Així, va recordar que en aquest moment s'estan desenvolupant tres dels cinc projectes presentats i aprovats per l'administració autonòmica: la reurbanització dels carrers César Cataldo i avinguda lecla, i la remodelació dels antics magatzems de la mar. Les altres dues obres estan pendents de les últimes tramitacions. Domingo lamentava l'actitud crítica dels socialistes i assegurava que "parlen de retards en l'execució de projectes de la Generalitat, però no diuen res dels del govern central". Així, va incidir en "els 600.000 euros dels benicarlandos que s'han gastat en expropiacions, però no he escoltat a Escuder reclamar el Passeig Sud", obra per a la qual el ministeri va exigir la titularitat dels terrenys. "Tampoc diuen res de la regeneració de la Costa Nord", altra de les reclamacions històriques dels benicarlandos i l'execució de la qual correspon al govern central.

NOU PARC INFANTIL A L'EMPERADOR CARLOS I

text NATÀLIA SANZ

Els xiquets i xiquetes de Benicarló ja poden gaudir del nou parc infantil que s'ha instal·lat en la plaça de l'Emperador Carlos I de Benicarló.

La instal·lació compleix les més estrictes normatives europees sobre seguretat infantil. L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, i el regidor d'Obres i Serveis, Eduardo Arín, han visitat el nou parc infantil que s'acaba d'instal·lar i que ha suposat una inversió de 14.000 euros. Les instal·lacions tenen forma d'un gran vaixell pirata de 15 metres amb capacitat per a 30 xiquets i xiquetes d'entre 2 i 12 anys d'edat que compta amb tobogan doble, tobogan d'espiral, escales, túnels, panells, etc. Tot, elaborat amb ferro i plàstic i d'acord amb les normatives europees sobre seguretat infantil pel que fa a les característiques dels aparells, les dimensions i els paviments de goma a utilitzar. La renovació, deguda a la deterioració que patia l'anterior parc infantil causat per l'ús i el pas del temps, forma part de la campanya de la Regidoria d'Obres i Serveis de renovar els parcs infantils de la ciutat. De moment, ja s'han renovat els del Jardí de Pons, la plaça de la Constitució i ara la plaça de l'Emperador Carlos I.

Per la seua banda Antonio Cuenca, regidor de Medi ambient, ha volgut respondre a les veus crítiques que s'han alçat contra la gestió realitzada entorn de la Crisi de la Mar Xica. L'edil ha assegurat que "des del moment que tenim constància de la fisura es fan controls sistemàtics de l'aigua de la platja", obligats pels certificats 9001, 14001 i el certificat EMAS. El 14 de setembre, segons Cuenca, es rep un fax en l'ajuntament en el qual s'indica que "per la fisura hi ha una alta càrrega de contaminació microbiològica que aconsella el tancament de la platja", cent metres al nord i al sud de la canonada de l'emissari submarí. Pel que fa a la bandera roja que es va hissar substituint la de Q de qualitat, l'edil de Medi ambient ha recordat que "segons l'ordenança de platges vol dir que està prohibit el bany, i a més nosaltres enviem a la policia de platja perquè informara a la gent". Cuenca ha recordat que "fins al 14 de setembre estaven els coliformes dins dels paràmetres normals, però les anàlisis donaven que la qualitat de l'aigua era insuficient" degut, va matisar "que han canviat els paràmetres". Així, l'edil va sostenir la seua versió que "no origina problemes per a la salut banyar-se en la Mar Xica". De moment, la platja roman tancada als banyistes i la bandera roja segueix onejant, a l'espera que comencen les obres de reparació de l'emissari submarí, que seran adjudicades definitivament divendres que ve.

El Benicarló FS "B", debuta amb derrota

text VICENT FERRER

1 Benicarló "B" F.S.: Iván Reverter, Daniel Rodríguez, Juan José Parra, Eric Aran, Víctor Madrid –també jugaren- Pablo Iserte, Fráncico Romano(1), Jorge Esbrí, José Luis Llopis i Marc Buj.

2 C.F.S Riba-Roja: Omar Rosello, Francisco Aparicio(1), José Javier González, Manuel García, José Manuel Nebot - també jugaren - Rubén Álvarez, Esteban Gómez, José Vicente González, Javier Juesas, Jonathan Manjon(1) i David Cabo.

ÀRBITRES: Antonio Durba i Sergio Griñan (Valencians). Tarja amarilla al local Víctor Madrid; als visitants Francisco Aparicio, José Manuel Nebot; roja per acumulació a José Vicente González del Riba-Roja.

El Benicarló F.S. B entrenat per Ana i Valera, va començar dissabte passat a donar els seus primer passos aquesta dura temporada en categoria nacional. El rival que tenien davant era "un remodelat" Riba-Roja, el qual va saber emmanillar a l'equip local.

En la primera part la inexperiència de l'equip local es pagà cara doncs, dos errors, es van convertir en sengles gols per a l'equip visitant. Menys mal de l'encert del jove porter local que va ser tota una sort perquè que no s'anaren al descans amb més gols.

En la segona part l'equip local va eixir amb mes intensitat i frescor, elaborant bones jugades que van ser solucionades amb encert pel meta visitant. Els jugadors locals es van anar assentant en el partit amb el pas dels minuts i van anar agafant-li la forma a

aquesta nova categoria, doncs gran quantitat dels mateixos són debutants en ella. Mancant 3:36 per a la finalització del partit amb expulsió d'un jugador de l'equip visitant, no van saber aprofitar les moltes ocasions tingudes. Solament faltant menys d'un minut per a la finalització del partit els jugadors entrenats per Valera van poder perforar la meta contrària amb una excel·lent triangulació.

Una vegada acabat el partit els tècnics locals es mostraven mitjanament satisfets amb els progressos obtinguts per aquesta jove plantilla, i recalaven que encara faltaven per disputar altres 23 finals i que si tots ficaven de la seua part aquest projecte sortiria avant i s'aconseguirien les cotes marcades des d'un inici.

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

ve de la pàgina anterior

Sense tremolor

Així que ja posats a ser surrealistes, hi ha qui va prendre bona nota de tot el que allí succeïa i anava envoltant l'acte. Bé, tot i que no tinguera, realment, molt a veure amb l'acte pròpiament dit... de foradar un carrer per fer-se la foto(¿?). Però com per allí corria una canya seca que molts van confondre amb l'Anita Obregón, "en sus mejores tiempos", doncs... eso. Modelet curtet, curtet, no apte per agafar un pic i una pala... però a la que pocs es van resistir a fer la foto. La llàstima va ser que no li va afectar la tremolor.

Gran cartellera

De tota manera, per si de cas algú no sabia on estava el punt de trobada de les inauguracions... al port van ficar uns cartells ben "majos" (en tot el sentit de la paraula), que no deixaven lloc al dubte ni tenien pèrdua. De tota manera, no entenem "tanto bombo y boato", per començar a apanyar dos carrers. Podem entendre que quan acaben una obra es vulguen fer la foto... però al començament? Ací, des de fa no sabem quants anys, la diputació, amb el plans provincials, paga cada any l'apanyo de nous carrers i no tenim al Presi Fabra per ací a tota hora. I menys eixos cartells tan, tan... En fi, que els de la capital no volen ser discrets i necessiten la foto per justificar-se, encara que siga amb un cartell... que sembla el logo del supermercat consum.

Descosit

I parlant de discrets, arriba el conseller... fet una pena. L'americana eixa mes valia que se l'havera deixat al cotxe. Blau Marí amb colzeres marrons.

Combinació que ja de per sí feia fàstic. Però atenció als detalls. Les colzeres (deu ser de tant que treballa) portaven més merda que un pal de galliner...o que la Mar Xica, segons com es mire. Pel culet li ensumava el folre de la jaqueta. I el cul? El cul, tot arrugat. Com dia Quesulin, "dos palabras, im presentable". El xic eixe rubiet que sempre va amb ell s'ho podria fer mirar, que ell si que

I parlant de discrets, arriba el conseller... fet una pena.

va sempre de punta en blanc. I és que... com pot ser que tot un conseller vinga al nostre poble amb "el dobladillo" de la part del darrera de l'americana... descosit! No sabem si l'alcalde li ho va voler tapar. Nosaltres, per si de cas, li vam fer la foto de rigor.

Cibeles benicarlanda

La "passarel·la César Cataldo", per cert, no va estar molt lluïda pel que fa als dirigents locals. Els regidors benicarlandos que, per cert, hi eren quasi al complet, no portaven corbata per rebre al conseller. Però dos, com havia de ser, si la portaven: Ramón Soriano i el nostre benvolgut Jaime Mundo... i és que on hi ha classe!!!!!!!!!!!!!! A l'alcalde, això de les coses al coll, sembla que l'ofeguen.

Concurs de culs

I per últim, una de concursos, de qui és el culet de la foto, adornat amb banderes espanyoles? Podeu anar enviant les vostres apostes al correu de La veu. De tota manera, la resposta, la setmana que ve.

INAUGUREN EL COMENÇAMENT DE LES OBRES DE CÉSAR CATALDO

text i foto NATÀLIA SANZ

El conseller d'Infraestructures, Mario Flores, va assistir a l'inici de les obres de reurbanització del carrer César Cataldo i de l'avinguda d'Ilecla. Les dues obres sumen un pressupost de més de 2,5 milions d'euros, finançats a través del Pla Confiança de la Generalitat.

Els dos vials completaran la renovació de la connexió de la ciutat amb la façana marítima, iniciada la passada legislatura "i que no els ha costat ni un euro als benicarlandos", com assenyalava l'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo. A més, les obres "van a modernitzar d'una forma important la ciutat, donant prioritat als vianants amb un arbrat i qualitat de vida diferent per als ciutadans", destacava el conseller. Els treballs de reurbanització en el carrer de César Cataldo s'executaran en dues fases. La primera, compresa entre Pío XII i Ilecla, amb un vial de 12 metres d'ample, amb voreres al mateix nivell i una zona d'aparcament, pensada com un tram de carrer comercial; i la segona fase, entre Ilecla i Marquès de Benicarló, amb aparcaments a banda i banda. En els dos trams es renovarà la electrificació i drenatge de pluvials. L'obra té un termini d'execució de 10 mesos i té un pressupost de 1.431.065,15 euros. Pel que fa a l'avinguda de Ilecla, els treballs també inclouen renovació del paviment i voreres, en una secció de 12,35 metres d'ample, 2 voreres i 2 carrils d'aparcament. També es renovaran els serveis urbans d'electricitat, aigua i pluvials. Aquesta obra té un termini d'execució de 4 mesos i un pressupost de 1.154.137,24 euros.

Tant el conseller com l'alcalde, han mostrat la seua satisfacció per l'inici de les obres i han demanat la col·laboració dels veïns per les dificultats de circulació que suposaran les obres. Les obres d'aquests dos vials s'executaran a través dels fons del Pla Confiança de la

Generalitat, un Pla que és el que està finançant també les obres de rehabilitació de les drassanes de Benicarló. Dels cinc projectes que Benicarló va presentar al Pla Confiança, només quedaran les obres del pàrquing subterrani de la UA-19, que començaran en 15 dies, i l'execució del vial Corts Valencianes III, que està pendent de l'adjudicació definitiva de les obres per part de l'Ajuntament.

SENSE CARRETERES I SENSE RES DE RES

D'altra banda i aprofitant visita del conseller a la ciutat, es va fer un repàs a la pràctica totalitat de temes depenents del seu departament i que en aquests moments es troben en fase de tramitació. Així, i malgrat les remors, Flores no confirmava la licitació de les carreteres de Benicarló-Peníscola i del vial que connecta la ciutat amb Càlig. En el primer cas, recordava que "s'ha hagut de partir en dos projectes: un que inclou la connexió amb el tram peníscola, amb el pont sobre el Barranquet i que tenim pendent la solució que aporte la CHX". El següent tram a executar serà el que penetra en l'entramat urbà del municipi. Per a l'execució d'ambdós "estem cercant un buit pressupostari", assegurava el conseller Flores, qui recordava que dins del Pla d'inversions públic-privat que l'administració autonòmica està dissenyant també tenen cabuda aquest tipus d'obres. Pel que fa a l'ampliació del servei de rodalia entre Castelló i Vinaròs, Flores recordava la recent reunió mantinguda en el ministeri on "vam insistir que no ens quedàvem amb una augment de trens fins a Benicàssim, volem un augment fins a Vinaròs". El conseller va aportar a la reunió un plec amb 17.000 signatures de suport a estes reclamacions "fonamentalment d'alumnes, però també de treballadors que necessiten aquest servei". La decisió ministerial està, en aquest moment, a l'espera del resultat del pla de viabilitat de la proposta "que ens van anunciar tindrien llest al novembre, així que esperarem a veure quin és el resultat".

REUNIÓ DE LA MANCOMUNITAT A BENICARLÓ

text NATÀLIA SANZ

La Mancomunitat de la Taula del Sénia ha aprovat definitivament la incorporació dels municipis de La Pobla de Benifassà i Castell de Cabres, un vegada complits tots els tràmits administratius que han durat quasi 3 anys. Amb ells ja són 24 els municipis integrants de l'organisme, que agrupa localitats de Terol, Tarragona i Castelló. L'assemblea general,

que s'ha reunit per primera vegada en l'ajuntament de Benicarló, va aprovar els comptes de l'exercici anterior, així com la quota per al 2011 que és la mateixa des de fa 4 anys. Un altre dels punts tractats va ser la celebració de la 8ª Mostra durant el 2011 en municipi de La Sénia, sent l'organització a càrrec a la Mancomunitat i l'ajuntament d'aquesta localitat.

Sobre camins rurals, una vegada acabades les obres d'enguany, es van aprovar les certificacions per un import total de 4.425.230 €. En el cas de Benicarló, s'ha decidit invertir per l'arranjament del Camí de Sant Mateu. I ja per al 2011, es van aprovar els projectes dels camins de 23 pobles de les 3 províncies (en total més de 65 km) amb un import de 2.800.010 €, per a iniciar la tramitació administrativa i tota la resta de gestions. L'objectiu de poder començar les obres els primers mesos de l'any. D'altra banda l'assemblea general, a la qual van assistir la major part de membres, va triar els membres del Jurat del 4rt Concurs "oficis tradicionals" i es va triar el tema per al 5è concurs a celebrar durant el 2011 i que serà gent del Territori del Sénia. Finalment també es va parlar del Projecte de camins naturals del Territori del Sénia que està redactant l'empresa Tragsatec per encàrrec del Ministeri i que es preveu que puguin començar les obres durant el 2011. També es va acordar adherir-se a AEMO (Associació Espanyola Municipis de l'Olivera).

Conservatori: esforç titànic o com deixar-ho tot igual

text NATÀLIA SANZ

El conseller d'Educació, Alejandro Font de Mora, va assegurar que l'administració autonòmica farà un esforç important per a suplementar en la seua totalitat la subvenció destinada al Conservatori Professional de Música "Mestre Felíu" de Benicarló.

La reunió que van mantenir ahir l'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, i l'alcalde de Sogorb, Rafael Calvo, per a tractar la rebaixa de les subvencions per als conservatoris professionals de les dues ciutats donava bons resultats per als dos centres, que es troben amb la mateixa problemàtica, ja que ambdós depenen en gran mesura del pressupost

municipal. El conseller d'Educació, Alejandro Font de Mora, acompanyat de la secretària autonòmica, Conquilla Gómez, i la directora general de Règim Econòmic, María José Vargas, s'ha compromès a fer un esforç important per a suplementar en la seua totalitat la baixada de la subvenció per als dos conservatoris. La suplementació seria efectiva per a aquest mateix curs 2010-2011.

L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, ha mostrat la seua satisfacció pel compromís del conseller i ha anunciat pròximes reunions amb l'administració autonòmica per a abordar les problemàtiques que pateixen els conservatoris professionals, tant el de Benicarló com el de Sogorb, per a minimitzar els costos que aquestes infraestructures educatives suposen per a les arques municipals.

BENICARLÓ VOL BENEFICIAR-SE DE LA INSTAL·LACIÓ DE LA PLANTA DE TRANSFERÈNCIA

text NATÀLIA SANZ

Benicarló negociarà amb el Consorci de Residus de la Zona I la instal·lació de la planta de transferència en el municipi. Ho farà després de paraitzar les suposades obres que s'estaven desenvolupant en l'interior del perímetre que ocupa l'empresa Traimed 21 en la partida Clotals, on està instal·lada la planta per a la gestió dels Residus de Construcció i Demolició d'aquesta zona.

En la reunió mantinguda entre els representants del PP en el consorci, s'acordava que serà VAERSA l'encarregada de gestionar els RSU durant el temps de transició que dure la construcció de l'abocador de Cervera. Cuenca va recordar que "Benicarló va oferir al consorci uns terrenys per a construir la planta de transferència, fora dels de Traimed" però que "em dona igual que la construïsquen dins, perquè tenen lloc, però pagant el cànon corresponent al consistori" que és el que ara s'intenta negociar.

ve de la pàgina anterior

Rechidor

Com anàvem dient, els fallers tenen tan, tan clar que la seua és la única festa que es fa la poble, que tenen un regidor dedicat en exclusiva per a ells. D'aquesta manera, dissabte passat, a l'acte de presentació del cartell anunciador de Falles, així ho van fer saber a tot el poble des del faristol quan el van saludar: "Senyor Carlos Salinas, *rechidor* de Falles"...au... . La resta del poble, que haurem de fer, demanar-li al *rechidor* Salinas que torne el sou de Regidor de Festes? I és què, si en aquesta àrea no fa res de res li haurem de demanar que torne el seu bon sou que cobra per... no fer res, no? Des d'ací la nostra crida als de l'Univers Fallers. S'ho haurien de mirar...

Inauguraque!

La inauguració del començament de les obres del Pla Confiança o Pla Camps(per fi ha arribat... per arreglar dos carrers), ha estat el sùmmum dels actes que la canallesca de la comarca ha hagut de viure. I allà va que trona (i mai millor dit), un home en una màquina, una piconadora, fent un forat al César Cataldo, envoltat d'una massa humana, polítics i més polítics populars (i la canallesca, quin remei), bavejant pel soroll i la pols que aquesta alçava. La cara d'al·lucinat de l'operari de la màquina veient el personal "trajeado" aguantant la tremolor i la pols que ell provocava amb la màquina era, era, de pel·licula: la tercera part de *Bienvenido Mister Marshall* (la segona va ser quan va passar Sapllana per La Veu).

Per si de cas algú no sabia on estava el punt de trobada de les inauguracions. .. al port van ficar uns cartells ben "majos" (en tot el sentit de la paraula), que no deixaven lloc al dubte ni tenien pèrdua.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Camuflatge

Era el divendres 24, i allà que un tafaner va veure el regidor Salinas en una de les seues personalitats menys conegudes, o més (depèn de com s'interprete): la de camuflat. Sí, tal com us ho diem, anava amb una cosa/moto (dir-li moto a l'espècie d'aparell de dues rodes que portava, allò no tenia categoria de vehicle, seria com dir que Pedrosa corre els campionats del món amb una Lambreta), casc ben embotit i amarrat, ulleres de sol, i un mono de faena que, ni l'Ángel Nieto en les primeres carreres que va fer per ací. No voldríem pensar que tot devia ser perquè una vegada els tafaners ja el vam enxampar amb el casc

sense cordar i ara volia passar completament desapercebut. Però si aquesta vegada anava bé! Bé, sense considerar ni la indumentària i el susdit pseudo vehicle (que devia haver passat l'ITV?). Ai pillin que volies escapolar-te'n altra volta.

Camuflatge (i 2)

De tota manera això de la interpretació que comentàvem a dalt té la seua lògica. I és que mireu que treballa l'home

preparant les falles i festes (per eixe ordre, que les últimes cada vegada ho tenen més clar, o fosc, segons com s'interprete, també), del nostre poble. Ja quasi ho aconseguix, qualsevol dia tindran més pressupost les falles que les festes patronals. Però ja ens tornem a desviar del tema, no us heu fixat en les seues actuacions amb el bombo, els coets, els correfocs, els *paseillos* o, fins i tot, als bous? Quin treball el seu, de preparar el que ha de dir als *Plenos* del nostre il·lustríssim... sobre aquestes qüestions tan candents! I quan la cosa "està que arde", només cal refrescar-se amb un bon banyet la font de davant de casa, l'ajuntament.. Perquè després diguen que el seu treball de "rechidor tapao" no fa suar.

A MITGES

Resultat de denúncies continuades, queixes a l'ajuntament i escrits als periòdics de Benicarló, ha estat el "parxeig" del camí perllongació del carrer de l'Alqueria del Poaig. A mitges, però, perquè més de la meitat de clots, resten com estaven i els altres més que tapats han estat "pintats" de quitrà. Efectivament, fins i tot els qui no som experts en el tema ni estem titulats en cap enginyeria, entenem que primer que res els clots de l'asfalt, cal reomplir-los de material i una volta anivellats, recobrir-los de quitrà. Doncs no, els empleats de l'ajuntament, s'han limitat a abocar als clots –i no a tots- un xorro d'alfalt amb el resultat obvi: el forat ara està pintat de negre, però està.

El cas és que s'han dedicat unes hores, un esforç i alguns materials –per tant uns diners- que han servit de ben poc i no és només culpa de la poca professionalitat d'alguns empleats, sinó de qui se suposa que els supervisa, perquè pagar-los ho fem entre tots.

A mitges, com tantes coses de responsabilitat pública. Quin país!

Mª Teresa Ferré i Pellicer

Sra. Directora,

Utilitzaré aquest mitjà de comunicació per a dirigir-me al sr. alcalde de la ciutat i informar-lo que aquesta setmana que he estat a casa i he tingut temps per a observar, he pogut constatar que pels matins de 7.00 a 9.00h passen pel meu carrer (Isaac Albéniz) una mitjana de 313 cotxes tots els dies. Ho considero un gran nombre de vehicles, que ara que han asfaltat el final del carrer fent-lo més ample, en direcció cap a Peníscola, doncs creuen segurament que açò és una **autopista**, i van a unes velocitats irracionals, segurament dels 313 cotxes, un 75% no complia la velocitat màxima de 50 km/h establerta.

Per això, i pel perill que suposa, li sol·licitem que faça una petita rodona o illeta en l'encreuament que va a l'Institut Ramon Cid, perquè allí almenys els facen frenar i tornar a iniciar la marxa. Cal tenir en compte que a eixes hores passen també per aquest

carrer uns 650 xiquets o més que van a l'institut, la majoria a peu.

Un altre tema són les persones que passegen els gossos durant tot el dia per aquest carrer, és a dir **per les voreres** d'aquest carrer. N'he comptat unes 10 persones fixes, la majoria de les quals no recullen el que deixen els seus gossos a la vorera quan fan les necessitats, per la qual cosa sempre trobem regalets de gust dubtós quan anem caminant cap al poble. Considero que els amos han de recollir les seues deixalles si els passegen per la vorera, i si no que els portem a un descampat amb terra i herbes on puguen córrer lliurement i no embruten.

No sé quina és la solució a aquest problema si la gent no col·labora, la veritat, però sobretot demano una mica de civisme en general a les persones.

Una veïna de Benicarló.

EL BARULLO DEL PP

Els "populars" havien presumit de ser un partit disciplinat, on la veu del jefe era acatada sense reserves per tothom i en qualsevol indret del *territorio nacional*. Els socialistes, en canvi, estaven desbordats pel "barullo" autonòmic del seu partit. Ara, però, ni està Aznar per fer-se obeir –Rajoy no passa de ser una mala còpia, amb poc o cap carisma- ni el territorio nacional és el que era –amb unes Balears "independentistes", que han vetat als corruptes a les llistes electorals-

Per això creen perplexitat les declaracions de González (Pons) que, en ser qüestionat per la decisió del PP de les illes, tant diferent de la de la Comunitat Valenciana -on sembla que per anar a les llistes s'ha d'estar imputat (!)- "respon" amb què "*cada partido popular es autónomo*" (!?) Realment inaudit.

Marc Antoni Adell.

laveubenicarlo@terra.es

Catetos

Com sempre ho hem estat en els nostres editorials intentarem ser durs i contundents amb qui ens governa –que entre altres coses per això governa i cobra diners públics- tot i procurant fer-ho des de la màxima correcció i imparcialitat i sense oblidar mai que el descrèdit i l'insult no han de tindre cabuda, mai, en cap societat democràtica.

752

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

D'aquesta manera ens alcem aquesta setmana amb la incontinença verbal, completament desficaciada i fora de to, d'alguns dirigents populars locals en les seues declaracions públiques que sembla han perdut els papers a l'haver de recórrer a l'atac personal sense fonaments.

Així, ens trobem que tant el regidor Cuenca com l'alcalde Marcelino fan unes desafortunades declaracions sobre la "salut mental" i la procedència geogràfica de la regidora socialista Miralles després que aquesta comentara la manca de recursos socials i sanitaris del nostre poble. Pensen que amb aquest to de mal gust i groller poden justificar la seua "peculiar" visió de l'entorn. Això sí, tot dins el marc legal del seu partit polític que l'empara, però amb una mena de distorsió en la percepció que els fa sobrevalorar la seua cultura, les seues tradicions i el seu grup ètnic per sobre de la resta.

La veritat és que a Benicarló no se li ha mirat mai el carnet a ningú per presentar-se a unes eleccions, siga de Vinaròs o de Jaén. I així hem de seguir.

Tal vegada algú podria pensar que estem davant un cas d'una mena de xenofòbia peculiar i cateta. Volem pensar que les declaracions tant de Cuenca com de Marcelino en l'exercici del seus càrrecs són un lapsus desafortunat de la refrega política i que, en cap cas, no tenen cabuda dins del seu grup.

A més, una cosa és la rivalitat típica entre els pobles veïns, que fa alçar tota mena de comentaris curiosos, de vegades divertits o fins i tot pujats de to. Cal reconèixer que en ocasions no col·laboren gens arengues de representants d'altres indrets, per exemple, animant la gent a matricular-se en qualsevol escola oficial d'idiomes que no siga la de Benicarló.

La veritat és que a Benicarló no se li ha mirat mai el carnet a ningú per presentar-se a unes eleccions, siga de Vinaròs o de Jaén. I així hem de seguir. De la resta, tal volta, també algú puga pensar que només ha estat una cosa de provincians i catetos.

El còmic

Per Xavi Burriel

"Vaga d'art"

EL CÒMIC

Carxofa: miren vostés, aquesta setmana hem pensat que qui més es mereixia aquesta distinció és el CD Benicarló. I és que els seu començament presagia un bon futur, sobretot perquè aquest anirà sempre acompanyat de gent jove i de la casa. Els nostres amics del futbol estaran contents, i per partida doble. Un inici de lliga guanyant partits i ara amb carxofa inclosa. Que dure!

Panissola: per el regidor Cuenca i l'alcalde Marcelino, per les seues desafortunades intervencions a la tele. De cap de les maneres es pot tolerar la insinuació de malalt mental, en to despectiu, contra qui no comparteix les seues opinions. És un insult contra el malats mentals de veritat, que són persones com ells. Tampoc utilitzar la procedència geogràfica de ningú per fer escarni públic. Al final, el que demostren és el seu bagatge moral. Han perdut les maneres.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info
La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassó

www.3x4.info

- Cultura
- Món rural
- Esports
- Gastronomia
- Classificats
- Libres

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

